

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si iubemur totum proximum diligere, & nos totos. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Sed quæ hac dilectione diligenda sunt, iam inquiramus. Non enim omnia, ut ait August. quibus utendum diligendà sunt: sed ea sola, quæ vel nobiscum societate quadam referuntur in Deum, sicut est homo vel angelus: vel ad nos relata, beneficio Dei per nos indigent, ut corpus quod ita præcipiendum est diligi, ut ei ornatè prudenterque consulatur.

SI ILLO PRÆCEPTO IVBEMVR DILIGERE totum proximum & nos totos.

DISTINCT. XXVIII. A

Hic potest queri: vtrum in illo mandato dilectionis proximi, totum proximum, id est, animam & corpus, nosque ipsos totos diligere præcipiamur. Ad quod dicimus, omne genus diligendarum rerum in illis duobus mandatis contineri. Quatuorenim diligenda sunt, ut ait Aug. Vnum quod supra nos est, scil. Deus: alterum, quod nos sumus: tertium, quod iuxta nos est, scil. proximus: quartum, quod infra nos est, scilicet corpus. De secundo & quarto nulla præcepta danda erant, scil. ut diligeremus nos vel corpus nostrum: præcipitur autem eus diligi & proximus. Ut autem quisq; se diligit, præcepto non est opus. Quantumlibet enim homo excedat à veritate, remanet illi dilectio sui, & dilectio corporis sui quia nemno unquam carnem suam odio habuit. Nam viri iusti, qui corpus suum cruciant, non corpus, sed corruptiones eius & pondus oderunt. Hie videtur Aug. tradere, quod ex præcepto non teneamur diligere nosmetipos, vel corpus nostrum: quod si est, non omne genus diligendarum rerum illis duobus præceptis continetur: quia cum & nosipos & corpus nostrum diligere debeamus, ad quid necessarium est præceptum, cum scriptum sit. Qui diligit iniquitatem, odit animam suam: Sed speciale de hoc præceptum non erat dandū, nec speciali præcepto

In lib. I. de doct Christ.
cap. 23. in princ.
Ibid. in prin.
cap. 25.

Ephes 5 f.
Ibid. cap. 24.
in princ.

cepto opus erat id tradi, ut quisq; se vel corpus suum diligeret: quia hoc in illo præcepto continetur. Diliges proximum tuum sicut te ipsum. Ibi enim & proximum totum & te totum intelligere debes.

*Aug. c. 26 l.
I. de doctr.
Christ. in
medio.*

Vnde Aug. in eod. Si te totum diligas, i. animam & corpus, & proximum tuum, id est, animam, & corpus, homo enim ex anima constat & corpore, nullum rerum diligendarum genus in his duobus præceptis prætermisso est. Cum enim præcurrat dilectio Dei, eiusq; dilectionis modus præscriptus appareat & sequatur, dilectio proximi de tua dilectione nihil dictum videtur. Sed cum dictum est, Diliges proximum tuum sicut te ipsum, simul & tui abs te dilectio prætermissa non est. Ecce aperte hic dicit, in illo præcepto non tantummodo proximi, sed & tui dilectionem contineri, & totius proximi totiusq; tui. Ex quo apparet quod dictum est de secundo & quarto, i. de dilectione nostri, & corporis nostri, nulla præcepta danda, ita esse intelligendum, scil. specialia & diuisa: quia in illo uno tantum continetur: & quia id, quod sumus, & quod infra nos est, ad nos tamen pertinens, naturæ lege diligimur; quæ in bestiis etiam est. Ideoq; & de illo, quod supra nos est, & de illo, quod iuxta nos est, diuisa præcepta sumimus. In quorum altero, eius quod sumus, & illitus, quod infra nos est dilectio continetur. Sic condita est mens humana, ut nunquam sui non meminerit, nulquam se non intelligat, nunquam se non diligat: sed quoniam qui odit aliquem nocere illi studet, non immerito & mens hominis quando sibi nocet, se odisse dicitur. Nesciens enim sibi vult male, dum non putat sibi obesse quod vult: sed tamem male sibi vult, quando illud vult, quod oblit sibi: secundum illud. Qui diligit iniquitatem, odit animam suam. Qui ergo diligere se nouit, Deum diligit. Qui vero non diligit Deum, etiam se non diligit, quod ei naturaliter inditum est: tamem non con-

*Aug. lib. de
Tri. 14 cap.
ad princip.*

Psal. 10.

grue

gruē se odiſſe dicitur, cū id agit, quod ſibi aduerſatur, & ſeipſum tanquā ſuus inimicus inſequitur.

Si in illo præcepto contineatur dilectio angelorum. B

Oritur autem hic de angelis quæſtio. Vtrum ad Aug. in l. i.
illud præceptum dilectionis proximi, etiam dilec- de doctr.
tio pertineat angelorum. Nam quod nullum ho- Christ cap.
minem exceperit, qui præcepit proximum dilige- 30. in princ.
re, dominus in parabola ſemiuiui relícti oſtendit, Luc. 17. 8
eum dicens proximum, qui erga illum extitit mi-
ſericors. Deinde ſubdit, Vade, & tu fac ſimiliter.
Vt eum proximum intelligamus, cui veſ exhiben-
dum eſſet officium miſericordiæ ſi indiget, veſ exhiben-
dum eſſet ſi indigeret. Nullum vero exceptum
eſſe cui miſericordiæ negandum ſit officium, quiſ
non videat, cum uſque ad inimicos etiam porre-
ſtum ſit, Dominuſ dicente, Diligite inimicos ve- Luc. 6. 6
ſtos, & benefacite hiſ, qui oderunt uos. Manifestum
eſſe ergo omnem hominem proximum eſſe
repurandum. Proximi vero nomen ad aliquid eſt:
nec quiſquam eſſe proximus, niſi proximo poterit.
Vnde conſequens, & cui præbendum, & à quo præ-
bendum eſſet officium miſericordiæ, recte proximū
dici. Manifestum eſſe ergo præcepto dilectionis
& proximi etiam sanctos angelos contineri: à
quibus tanta nobis miſericordiæ impenduntur
officia. Ex quo & Dominiſ proximum ſe noſtrum
dici voluit, ut in parabola ſaucii oſtendit, & in
Propheta. Quaſi proximum, & quaſi fratrem no-
ſtrum ſic complacebam. Sed quia excellentior ac
ſupra noſtram naturam eſt diuina ſubtantia, præ-
ceptum dilectionis Dei à proximi dilectione di-
ſtinctum eſt. Ideoque licet nobis Deus omnia im-
pendat beneficia, non tamen nomine proximi in-
cluditur in illo præcepto: quem non ſicut nos di-
ligere debemus, ſed plusquam nos, toto corde &
anima. Christum vero, in quantum homo eſt,
ſicut nos diligere debemus, eiusque ſecundum
homi-